

गुरु महिमा

तथा

शिव महिम्न स्तोत्र

नित्य कर्म विधि

SAUJANYA

E-Book Conversion Suggested & Managed by
Shree Babubhai Vallabhbai Mangukiya - Gariyadhar

Technical Support by
Prashant Babubhai Mangukiya
Kalpesh Babubhai Mangukiya

General Support & Help by
Shree Akhandanand Sagar Yuvak Mandal, Surat

Book's Printed Copy Provided by
Shree Madhavanand Ashram
Shree Sachchidanand Sevak Mandal Trust, Surat

Price: Precious, Inestimable

FREE Download from
www.OmShreeMadhavanandji.org

Use Go
E-Book Green

Save
Paper

Save
Tree

Save
Earth

Disclaimer: This e-book is available for free download from official website of Shree Madhavanand Ashram (Shree Sachchidanand Sevak Mandal Trust) www.OmShreeMadhavanandji.org only. You can download this e-book for personal use and gaining knowledge about Shree Madhavanand Ashram. This e-book Can Not be used for Sell, Print or any other Commercial purpose that will generate direct or indirect income for individual or company by any means. Also content from this e-book or same Can Not be copied to use in other publications, website, blog post, articles or any other purpose. Please do not post this ebook on other website for download or do not forward it by email attachments or any other means. You can send our website url to your friends & family for download e-book from there.

महामंडलेश्वर श्री १००८
श्री अण्डानंद सागरशु

श्री १०८ शिवाऊं सागरशु
महाराज

શ્રી ગુરુ મહિમા

સાખી :

પ્રથમ નમું ગુરુદેવને, જેણે આપ્યું આતમજ્ઞાન ।
જ્ઞાને ગોવિન્દ ઓળખ્યા, ટળ્યુ દેહાભિમાન ॥
તત્વસાર ત્રિલોકમાં, ગુરુ ગોવિન્દ એક જ રૂપ ।
આર્ધ અંત્ય મધ્ય એક છે હરિગુરુ સંત સ્વરૂપ ॥

મોતીરામ છંદ

હરિગુરુ સંત સદા પદ સેવું, જેનું નિત્ય નામ
નિરંતર લેવું, ગુરુ ગોવિન્દ એકરૂપ જાણો
રખે ભિન્ન ભાવ રૂદેમાં આણો (૧)

ગુરુ ગોવિંદ થકી છે અધિક, જેની પરમારથ
કારણ શીખ, ગોવિંદ સરજયા પડયા જીવજાળ

ગુરુ ત્હેની મુક્તિ કરે તત્કાળ મુક્તિ (૨)

એવા ગુરુ પૂરણ પ્રેમ દયાળ, પોતાનો જાણીને
કરે પ્રતિપાળ, ગુરુ તણું ગંથું શુકદેવ,

સંસારે સમુદ્ર તર્યા તતખેવ (૩)

મળ્યા ગુરુ નારદને સુખરાશી, ટાળી ક્ષણમાત્રમાં
લક્ષ ચોરાશી, ગુરુ વિના કોઈ ન પામે પાર

જેના જશ ગાય ઉમિયા ત્રિપુરાર, (૪)

વિરંચી વ્યાસવેદ ગુરુ ઈષ્ટ, ન જાણે મહિમા

પ્રાણી પાપીષ્ટ તેણે ગુરુદ્રોહી કૃતિકા કહીએ

જેણે ગુરુજ્ઞાન ધર્યું નહી હેયે (૫)

ગુરુને આપ બરાબર જાણે, ત્હેને યમદૂત

વૈતરણીમાં તાણે ગુરુને ગાળ કાઢે તે કપૂત,

ત્હેનું મુખ શૂળે ભરે જમદૂત (૬)

ગુરુની સેવામાં ચૂક પડાવે, ત્હેને હરિ ચક્રની
ધાર ચઢાવે, ગુરુની નિંદા સૂણે નિરધાર, સિસુ
ગાળી રેડે શ્રવણ મોઝાર (૭)

ગુરુને ચરણે નમાવે ન શિશ, ત્હેને શત્રુરૂપે જાણે
જગદીશ, ગુરુની સે'જે જે પગ ધારે,
ત્હેને ત્રિલોકમાં કોણ ઉગારે. (૮)

ગુરુ મરજાદ ન રાખે કોય, તેતો નર રણમાં
રાક્ષસ હોય, ગુરુ વિના સાકૂટ જેવો સાપ
ત્હેનું મુખ દીઠે ઘડે બહુ થાય. (૯)

ગુરુ વિના નગુરો ફરે જન જેહ, મુવા પછી ઢોર
અવતરે તેહ, એવું ગુરુગીતામાં કહે શિવરાય,
જેને વેદ શાસ્ત્ર નિરંતર ગાય (૧૦)

ગુરુ બ્રહ્મ કેવળ જ્ઞાન સ્વરૂપ, જેને રૂંદે આતમ
તત્વ અનૂપ, છે તત્વમસિમાં અખંડ આનંદ,
ત્રિગુણાતીત ટાળે ભવફંદ (૧૧)

એવા ગુરુ પ્રેમે કરી જે પૂજે, તેના ઘટમાંહી
ત્રિભોવન સૂઝે ગુરુનું પ્રેમે ચરણોદક પીધું,
તેણે ત્રિલોકનું તીર્થ જ કીધું (૧૨)

પામે પ્રસાદ ગુરુનો પ્રીતે, જાણે તેણે કર્યા લક્ષ નિત્યે
ગુરુને પ્રેમે સંતોષ પમાડયા જાણે
તેણે ચૌદ લોક જમાડયા (૧૩)

ગુરુને પ્રકંપા કરીને લાગે પાય, ત્હેને સહુ સાધન
સહેજે થાય, એવા ગુરુ જાણીને આવ્યો શરણ,
નિવારો નાથજી જન્મને મરણ (૧૪)

ધરી ધરી દેહ પામ્યો મહાદુઃખ, હવે હરિ આપો
 અવિચળ સુખ. પીડાયો પાર વિનાનો મહારાજ,
 હવે પ્રભુ બાંધ હૈયાની લાજ (૧૫)

જોશો અપરાધ અમારી ઈશ, ત્યારે કોઈ કાળે હું
 કેમ તરીશ જ્યારે નિજ માતા બાળકને મારે ત્યારે
 તેને બીજું તે કોણ ઉગારે (૧૬)

અભયપદ બરદ ત્હમારું હોય, આવે શરણે ત્હેને
 હણે નહિ કોય ત્હમો ગુણ ગાયે જો કર્મન નાસે,
 ત્યારે કોણ ચરણ ત્હમારી ઉપાસે (૧૭)

રવિને ઉગે રહે અંધકાર, ત્યારે ત્હેને શીદ ઈચ્છે
 સંસાર અમૃતને પીધે જો રોગ ન જાય ત્યારે શો
 અમૃતનો મહિમાય (૧૮)

સુરત રૂ સેવે ન ભાગે ભૂખ, ત્હયારે ત્હેને કોણ
 કહે સુર-રૂપ તીરથમાં ન્હાયે ન જાયે પાપ
 ત્યારે શો તીરથનો પરતાપ (૧૯)

પારસ પરસે ન હોએ હેમ ત્યારે ત્હેને પારસ
 કહીએ કેમ સિંહને શરણે જાંબુક ખાય ત્યારે સિંહ
 શરણે ગયે શું થાય (૨૦)

પ્રભુનામ લેતાં દમે અજ્ઞાન ત્યારે કોણ કેશે
 ભલા ભગવાન કામ ક્રોધ લોભ લૂંટે જ્યારે ચોર,
 ત્યારે શું નાથ ત્હમારું જોર (૨૧)

ધણીમાં જ્યારે મળે નહીં ઢંગ તેની તિર્યા ફરે
 ઉઘાડે અંગ પતિવ્રતા નારી પતિને લાજ,
 જુઓ મનમાંહિ ત્હમે મહારાજ (૨૨)

પીડા પામે દાસ પ્રભુને ખોટ અમોપર કાળ
 ચલાવે ચોટ પ્રભુનું ભજન કરે તે પીડાય ત્હેનો
 તમને બટ્ટો લાગે ગુરુરાય (૨૩)

આપો નિજભક્તિ સંગ ઉમરાવ હૃદે ખેડું ઉજડ
 ફેર વસાવ બેસારોને બેરખ નામ ત્હમારું તેણે
 કરી કારજ થાય હમારું (૨૪)

ત્યારે ફરી નગર ન લૂંટે કોય, અવિચળ નાથ
 અભય સુખ હોય આવી પ્રભુ કરો રૂદેમાં વાસ
 ત્યારે સહુ થાય અવિધાનાશ (૨૫)

વરતાવોને એક ત્હમારી આણ ઉઘાડીને
 આતમજ્ઞાનની ખાણ દીનપણું દૂર કરો
 જગન્નાથ, હવે કરી ઝાલો હરિ હાથ

બોલાવી પાસે બેસાડોને બાપ, પમાડો શીદ હવે
 પરિતાપ ભમાવો શીદ હવે ભગવાન,
 દયા કરી દીજે અભયપદ દાન (૨૭)

નાઠે નહિ ધૂટો ત્રિભુવનનાથ, ન મૂકું સ્વામી
 ત્હમારો સાથ વેરી મેઘબિન્દુ બરાબર હોય
 ત્હમારો સંગ ન મૂકું તોય (૨૮)

માયાને વારો ત્હમો દેવરાય નથી, મ્હને જંપવા
 દેતી જરાય કરે છે સાંધા વાંધા બહુજોર,
 એવું એનું કારમું કામ કઠોર (૨૯)

બ્રહ્મ ગુરુ સંતમાં અંતર પાડે જીવને લાલચ
 લોભ દેખાડે એને કોઈ જીતે મહા શૂરવીર,
 ડગે નહીં ધુરંધર ધીર (૩૦)

સાગર સાત તે અંજલીનું નીર, ગોપાદ ભૂમી
 ગગન સમીર શૂન્યમાં પૂરણ દેખે સોય,
 મૃત્યુ ત્હેને અમૃતનું ફળ હોય (૩૧)

જાણો કાંઈ માંગશે મહારી પાસ, રખે એવું
 રાખતા શ્રી અવિનાશ રિદ્ધિ સિધ્ધિ
 મહારે ન જોઈએ મુકિત ન માગું
 જોગ સિધ્ધિની યુકિત (૩૨)

ન માંગુ એક છત્ર સમ રાજ, ઈન્દ્રતણા
 આસનનું શું કાજ ઈચ્છું નહીં અજ પદને
 કૈલાસ, ન માંગું ગૌલોક વૈકુંઠ વાસ (૩૩)

પદ રજ એક ચઢાવું શિશ, ત્હમારી મેહર
 માયાની આધીન, ઈચ્છું નહીં અન્ય પદારથ
 કાંઈ, રાખો નિજ ચરણ કમળની છાય (૩૪)

માંગુ ગુરુભક્તિ સત્સંગસાર પ્રભુ ! કૃપા કરતાં
લગાડો ન વાર નડે નહીં કોઈ મ્હને સંસાર
રહું આપ નામ તણે આધાર (૩૫)

પ્રિયતમ પતિત ઉદ્ધારણ નામ, તાર્યા કંઈ કોટિ
પામ્યા નિજધામ પ્રિયતમ લળી લળી લાગું પાય,
આ મનુષા જન્મ કૃતારથ થાય (૩૬)

સાખી :-

સત્યનામ પ્રભુ તમતણું, સત્પુરુષ સત્ય વિચાર
કહે પ્રીતમ શુદ્ધ ભાવણું, દીજે નિજ દેદાર (૧)
ગાય શીખે ને સાંભળે, ધરે નિરંતર ધ્યાન.
કહે પ્રીતમ નર નારમાં, નહીં કોઈ તેહસમાન(૨)

ઈતિ શ્રી ગુરુમહિમા સંપૂર્ણ

ॐ

श्री गुरु महिम्न

(पुष्पदंत उवाच)

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी
 स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।
 अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गुणान्
 ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥१॥

अतीतः पंथानां तव य महिमा वाङ्मनसयो
 रतद्वयावृत्त्या यं यद्विदुषोऽभिधत्ते श्रुतिरपि ।
 स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
 पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वयः ॥२॥

મધુસ્ફીતા વાયઃ પરમમમૃતં નિર્મિતવત
 સ્તવ બ્રહ્મન્કિં વાગપિ સુરગુરોર્વિસ્મયપદમ ।
 મમ ત્વેતાં વાણીં ગુણકથનપુણ્યેન ભવતઃ ।
 પુનામીત્યર્થેડસ્મિન્પુરમથન બુદ્ધિર્વ્યવસિતા ॥૩॥

તર્વેશ્વર્યં યત્તજ્જગદુદયરક્ષાપ્રલયકૃત્
 ત્રયી વસ્તુ વ્યસ્તં તિસૃષુ ગુણભિન્નાસુ તનુષુ ।
 અભયવ્યાનામસ્મિન્વરદ રમણીયામરમણીં
 વિહંતું વ્યાકોશીં વિદધતઈહૈકે જડધિયઃ ॥૪॥
 કિમીહઃ કિંકાયઃ સ ખલુ કિમુપાયસ્ત્રિભુવનં
 કિમાધારો ધાતા સૃજતિ કિમુપાદાન ઈતિ ચ ।
 અતકર્યેશ્વર્યે ત્વય્યનવસરદુઃસ્થોં હૃતધિયઃ
 કુતર્કોડયં કાંશ્ચિન્મુખરયતિ મોહાય જગતઃ ॥૫॥

અજન્માનો લોકાઃ કિમવયવવન્તોડપિ જગતા-

મધિષ્ઠાતારં કિં ભવવિધિરનાદૃત્ય ભવતિ ।

અનીશો વા કુર્યાદ્ભુવનજનને કઃ પરિકરો
યતો મન્દાસ્ત્વાં પ્રત્યમરવર સંશેરત ઈમે ॥૬॥

ત્રયી સાંખ્યં યોગઃ પશુપતિમતં વૈષ્ણવમિતિ

પ્રભિન્ને પ્રસ્થાને પરમિદમદઃ પથ્યમિતિ ચ ।

રુચીના વૈચિત્ર્યાદૃજુકુટિલનાનાપથજુષાં
નૃણામે કો ગમ્યસ્ત્વમસિ પયસામર્ણવ ઈવ ॥૭॥

મહોક્ષઃ ખડ્વાંગં પરશુરજિનં ભસ્મ ફણિનઃ

કપાલં ચેતીયત્તવ વરદ તંત્રોપકરણમ્ ।

સુરસ્તાં તામૃદ્ધિં દધતિ તુ ભવદ્ભૂપ્રણિહિતાં
નહિ સ્વાત્મારાનં વિષયમૃગતૃષ્ણા ભ્રમયતિ ॥૮॥

ધ્રુવં કશ્ચિત્સર્વં સકલમપરસ્ત્વધ્રુવમિદં

परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
 समस्तेऽप्येतस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मित एव
 स्तुवन्निर्हमि त्वां न ऋषु ननु धृष्टा मुपरता ॥८॥

तवैश्वर्यं यत्नाद् यद्दुपरिविरंयोर्हरिरधः
 परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कंधवपुषः ।
 ततो भक्ति श्रद्धा भरगुरुगृहाद्भ्या गिरिश यत्
 स्वयंतस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न इति ॥१०॥

अयत्नादा पाद्य त्रिभुवनमवैरव्यतिकरं
 दशास्यो यदभाङ्गनभृतरणकंडूपरवशान् ।
 शिरः पद्म श्रेणीरयित यरणांभोर्बुधबलेः
 स्थिरायास्त्वद्भक्ते स्त्रिपुररु
 विस्कृजितमिदं ॥११॥

अमुष्य त्वत्सेवा समधिगतसारं भुजवनं
 जलात्कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
 अलभ्या पातालेऽप्यलसयलितां गुष्ठशिरसि
 प्रतिष्ठा त्वय्यासीद्ध्रुवपथितो मुह्यति जलः ॥१२॥

यदद्धिं सुत्रामणो वरद परमोऽयैरपि सती
 मधश्चक्रे ज्ञाणः परिजन विधेय त्रिभुवनः ।
 न तश्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वय्यरणयोर्न
 कस्या उन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥१३॥

अकांड ब्रह्मांड क्षय यकित देवासुर कृपा
 विधेयस्याऽसीद्यस्त्रिनयन विषं संहृत वतः ।
 स कल्माषः कंठे तव न कुरुते न श्रियमहो
 विकारोऽपि श्लाघ्यो भुवन भय-
 भंग व्यसनिनः ॥१४॥

અસિદ્ધાર્થા નૈવ ક્વચિદપિ સદેવાસુરનરે
 નિવર્તન્તે નિત્યં જગતિ જયિનો યસ્ય વિશિષ્ઠા : ।
 સ પશ્યન્નીશત્વા મિતરસુરસાધારણમભૂત્, સ્મરઃ
 સ્મર્તવ્યાત્વા નહિવશિષુ પથ્યઃ પરિભવઃ ॥૧૫॥

મહી પાદાધાતાદ્ વ્રજતિ સહસા સંશયપદં ।
 પદં વિષ્ણોભ્રામ્યદ્ ભુજપરિધરુગણગ્રહગણમ્ ।
 મુહુર્ધોર્દોસ્થ્યંયાત્યનિભૂતજટા તાડિતતટા
 જગદ્રક્ષાયૈ ત્વં નટસિ નનુ વામૈવ વિભુતા ॥૧૬॥

વિયદ્વ્યાપી તારાગણગુણિતકેનોદ્ગમરુચિ :
 પ્રવાહો વારાં યઃ પૃષ્ઠતલધુદષ્ટઃ શિરસિ તે ।
 જગદ્દ્વીપાકારં જલધિવલયં તેન કૃતિમ-
 ત્યનેનૈવોન્નેયં ધૃતમહમિ દિવ્યં તવ વપુઃ ॥૧૭॥

રથઃ ક્ષોણી યંતા શત ધૃતિરગેંદ્રો ધનુરથો
 રથાંગે ચંદ્રાકોરથચરણપાણિઃ શર ઈતિ ।

દિધક્ષોસ્તે કોડયં ત્રિપુરતૃણમાડંબર વિધિ
વિધે યૈઃ કિંડંત્યો ન ખલુ પરતંત્રાઃ પ્રભુધિયઃ ॥૧૮॥

હરિસ્તે સાહસ્રંકમલબલિમાધાય પદયો
યદકોને તસ્મિન્નિજમુદહરન્નેત્ર કમલમ્ ।
ગતોભકત્યુદ્રેકઃ પરિણતિમસૌ ચક્રવપુષા ।
ત્રયાણાં રક્ષાયૈ ત્રિપુરહરજાગર્તિ જગતામ્ ॥૧૯॥

કતૌ સુપ્તે જાગ્રત્વમસિ ફલયોલગે ક્તુમતાં
કવ કર્મ પ્રધ્વસ્તં ફલતિ પુરુષારાધનમૃતે ।
અતસ્ત્વાં સંપ્રેક્ષ્ય ક્તુષુ ફલદાનપ્રતિભુવં
શ્રુતૌ શ્રદ્ધા બદ્ધવા કૃતપરિકરઃ કર્મસુ જનઃ ॥૨૦॥

ક્રિયાદક્ષો દક્ષઃ ક્તુપતિરધીશસ્તનભૃતા-
મૃષીણામાર્ત્વિજયં શરણદ સદસ્યાઃ સુરગણાઃ ।
ક્તુભ્રેષસ્ત્વતઃ ક્તુફલવિધાનવ્યસનિનો

ध्रुवंकर्तुः श्रद्धाविधुरमभियाराय हि भष्माः ॥२१॥

प्रजानाथं नाथ प्रसन्नमभिकं स्वां द्रुहितरं
गतं रोहिदभूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुःपाणोर्यातं दिवमपि सपत्राकृतमभुं
त्रसंतं तेऽद्यापित्यजति न मृगव्याधरत्नसः ॥२२॥

स्वलावण्याशंसाधृतधनुषमङ्नाय तृणवत्पुरः
प्लुष्टं दष्टवा पुरमथन पुष्यायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरतदेहार्ध घटना
दवैति त्वामद्धा षत वरद भुग्धा युवतयः ॥२३॥

स्मशानेष्वकीडा स्मरुडर पिशायाः सडयरा
श्रियतामस्मालेपः स्त्रगपिनृकरोटी परिकरः ।
अमंगल्यं शीलं तव भवतु नामैवमभिलं तथापि
स्मृतृणां वरद परमं मंगलमसि ॥२४॥

मनः प्रत्यङ् यित्ते सविधमवधायात्तमरुतः
 प्रह्यष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदशः
 यदालोकयाडलादं ळद ष्व निमज्यामृतमये
 दधत्यंतस्तत्वं किमिपियमिनस्तत्किल भवान् ॥ २५ ॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवड
 स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमुधरणिरात्मा त्वमिति य ।
 परिच्छिन्नामेव त्वयि परिणता ङिभ्रतु गिरं
 नविद्मस्तत्त्वं वयमिड तु यत्त्वं न भवसि ॥ २६ ॥

त्रयींतिश्रो वृत्तिश्चिभुवनमथो त्रीनपि सुरा
 नकाराद्यैर्वर्णैश्चिभिरभिदधतीर्षाविकृति ।
 तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः
 समस्तं व्यस्तं त्वां शरणाद् गुणात्योमिति पदम् ॥ २७ ॥

ભવઃશર્વો રુદ્રઃ પશુપતિરથોગ્ર સહમહાંસ્તથા
 ભીમેશાનાવિતિ યદભિનાષ્ટકમિદમ્ ।
 અમુષ્મિન્પ્રત્યેકં પ્રવિચરતિદેવ શ્રુતિરપિ
 પ્રિયાયાસ્મૈ ધામ્ને પ્રવિહિતનમસ્યોસ્મિ ભવતે ॥૨૮॥

નમો નેદિષાય પ્રિયદવદવિષાય ચ નમો
 નમોઃ ક્ષોદિષાય સ્મરહર મહિષાય ચ નમઃ ।
 નમો વર્ષિષાય ત્રિનયન યવિષાય ચ નમો
 નમઃ સર્વસ્મૈ તે તદિદમિતિ શર્વાય ચ નમઃ ॥૨૯॥

બહુલરજસે વિશ્વોત્પત્તૌ ભવાય નમો નમઃ
 પ્રબલતમસે તત્સંહારે હરાય નમો નમઃ
 જનકસુબ્રહ્મકૃતે સત્વોદ્રિકતૌ મૃડાય નમો નમઃ ।
 પ્રમહસિ પદે નિસ્ત્રૈગુણ્યે શિવાય નમો નમઃ ॥૩૦॥

कृश परिणति येतः क्लेशवश्यं क्व येदं
 क्व य तव गुणसीमोद्लंघिनी शश्वदृद्धिः ।
 धीति यक्तिममंटीकृत्य मां भक्तिराधाद्
 वरद यरणयोस्ते वाक्यपुष्पो पहारम् ॥३१॥

असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिंधुपात्रे
 सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रमुर्वी ।
 लिपति यदि गृहत्वा शारदा सर्वकालं
 तदपि तव गुणनामीश पारं न याति ॥३२॥

असुरसुरमुनीन्दैरर्थितस्येन्दुमौले-
 र्थितगुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ।
 सकलगणवरिष्ठः पुष्पदंताभिधानो
 रुचिरमलधुवृत्तैः स्तोत्रमतय्यकार ॥३३॥

अहुरहुरनवधं धूर्जटे : स्तोत्रमेत-
 त्यठतिपरम भक्त्या शुद्धियित्तः पुमान्यः ।
 स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथात्र
 प्रयुरतरधनायुः पुत्रवान् कीर्तिमांश्च ॥३४॥
 महेशात्रापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।
 अधोरात्रापरो मंत्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥३५॥
 दीक्षादानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः ।
 महिम्नस्तवपाठ्यस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥३६॥
 कुसुमदशननामा सर्वगंधर्वराजः
 शशिधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः ।
 स ऋषु निजमहिम्नो ब्रह्म अवाप्त्य रोषा-
 त्तव नमिदमकार्षीद्दिव्यदिव्यं महिम्नः ॥३७॥

સુરવરમુનિપૂજ્યં સ્વર્ગમોક્ષૈકહેતું
પઠતિ યદિ મનુષ્યઃ પ્રાંજલિર્નાન્યેતાઃ ॥

વ્રજતિ શિવસમીપં કિન્નરૈઃ સ્તૂયમાનઃ
સ્તવનમિદમમૌઘં પુષ્પદન્તપ્રણીતમ્ ॥૩૮॥

આસમાપ્તમિદં શ્રોત્રં પુણ્યં ગંધર્વ ભાષિતમ્ ।
અનૌપમ્યં મનોહારિ શિવમીશ્વર વર્ણનમ્ ॥૩૯॥

ઈત્યેષા વાઙ્મયી પૂજા શ્રીમચ્છંકરપાદયોઃ ।
અર્પિતા તેન દેવેશઃ પ્રીયતાં મે સદાશિવઃ ॥૪૦॥

તવ તત્ત્વં ન જાનામિ કીદૃશોડસિ મહેશ્વર ।
યાદૃશોડસિ મહાદેવ તાદૃશાય નમો નમઃ ॥૪૧॥

એક કાલં વા ત્રિકાલં યઃ પઠેન્નરઃ ।
સર્વ પાપવિનિર્મૂક્તઃ શિવલોકે મહીપતે ॥૪૨॥

શ્રી પુષ્પદંત મુખ પંકજમિર્ગતે ન
 સ્તોત્રેણ કિલ્બિષહરેણ હરપ્રિયેણ ।
 કંઠસ્થિતેન પઠિતેન સમાહિતેન
 સુપ્રીણિતો ભવતિ ભૂતપતિર્મહેશઃ ॥૪૩॥

સમાપ્ત

ધૂન

ૐ મહાદેવ શિવશંકર શંભો ઉમાકાન્ત હર ત્રિપુરારે ।
 મૃત્યુજય વૃષભધ્વજ શૂલિનં ગંગાધર મૃડ મડનારે ॥
 હર શિવ શંકર ગૌરીશં વન્દે ગંગાધરમીશમ્ ।
 ૐ રૂપં પશુપતિમીશાનં કલયે કાશીપુરિનાથમ્ ॥
 ૐ જય શંભો જય શંભો શિવગૌરીશંકર જય શંભો ।
 જય શંભો જય શંભો શિવગૌરીશંકર જય શંભો ॥
 ૐપ્રભુ ૐ, ૐપ્રભુ ૐ, ૐપ્રભુ ૐ, ૐપ્રભુ ૐ (૨)

ૐગુરુ ૐ, ૐપ્રભુ ૐ, ૐગુરુ ૐ,

ગિરધારી નંદલાલ ભજોગોવિંદ ગોપાલ (૨)
ભજો ગોવિંદ ગોપાલ ભજો ગોવિંદ ગોપાલ (૨)

હરિ: ૐ

ગજાનનં ભૂતગણા ધિસેવિતં:

કપિત્થજમ્બૂકલ ચાર ભક્ષણમ્ ।

ઉમાસુતં શોકવિનાશકારકં નમામિ

વદિનેશ્વર પાદ પંકજમ્ : ॥

આદર્શ કુટુંબ બાળ શિબિર કેન્દ્ર સુરત

- સૌ સવારના વહેલા ઉઠી. સ્નાન કરીને પછી પોતાનું નિત્ય કર્મ શરૂ કરે છે. અને સચ્ચિદાનંદ પરમાત્માનું ધ્યાન કરે છે.

भोजन समये जोखवानो मंत्र

ॐ अह्नार्णुं अहवि-अह्नार्णौ

अह्नार्णुतम् ।

अह्नैवतेन गंतव्यं-अह्नकमे समाधिना,

ॐ तत्सद् अह्नार्णुमस्तु

जय अरिचदानंद

जय श्री सद्योदानंद

For more information about
Shree Madhavanand Ashram
please visit our website

www.OmShreeMadhavanandji.org